

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce: J. N.,
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ministryně práce a sociálních věcí ze dne 23. 4. 2021, č. j. MPSV-2021/29352-513/2, a o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí ministryně práce a sociálních věcí ze dne 23. 4. 2021, č. j. MPSV-2021/29352-513/2, se zamítá
- II. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem se odmítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou dne 12. 7. 2021 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí ministryně práce a sociálních věcí (dále jen „*ministryně*“) ze dne 23. 4. 2021, č. j. MPSV-2021/29352-513/2 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým byl zamítnut jeho rozklad proti usnesení ministryně práce a sociálních věcí ze dne 22. 1. 2021, č. j. MPSV-2019/30191-513/1, o zastavení řízení o jeho žádosti o povolení obnovy řízení ukončeného rozhodnutím ze dne 10. 1. 2019, č. j. 2018/66072-513/1. Tímto rozhodnutím ministryně práce a sociálních věcí nebyla povolena IV. obnova řízení ve věci pravomocně skončeného řízení o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání v souladu s § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 a § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o zaměstnanosti*“).
2. Další žalobou ze dne 12. 7. 2021 se žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívající v jeho procesních pochybeních v řízení o žádosti žalobce o povolení obnovy řízení.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. V rámci **žaloby proti napadenému rozhodnutí** uvedl žalobce tyto žalobní body:
4. V **prvním žalobním bodu** žalobce namítal nicotnost napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že žalovaný vůbec nezná stav věci, rozhodoval pouze o smyšlených domněnkách a na základě účelových spekulací, rozhodnutí nejsou o hmotném právu, o skutečnostech a důkazech, o důvodech obnovy řízení. Žalovaný nemá povědomí o důvodech obnovy řízení, které nejsou obsahem správního spisu. Za takového stavu už elementární logika vylučuje možnost o předmětu hmotného práva rozhodovat. To, že se ve spise důvody obnovy řízení nenacházejí a žalovaný si je neobstaral, není právním důvodem k zamítnutí žádosti o obnovu řízení.
5. Ve **druhém žalobním bodu** namítal žalobce nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí spočívající v tom, že ve správním spise neexistují důvody obnovy řízení, které tak není možné přezkoumat, není známo, co správní orgány ve skutečnosti posuzovaly a z jakého důvodu žádost zamítly. Žalobci nebylo umožněno nahlédnout do spisu a vyjádřit se k důkazním prostředkům podle § 36 odst. 3 správního řádu, a to ani po námitce podle § 82 odst. 4 správního řádu. Nebylo mu ani umožněno nahlédnout do důkazních prostředků podle § 38 správního řádu a nebylo vydáno usnesení o odepření nahlédnutí do podstatné části spisu, důkazních prostředků a do přílohy podle § 17 správního řádu. Žalovaný nevyzval žalobce, aby k „sedmé žádosti“ doložil důvody obnovy řízení, čímž porušil povinnost podle § 37 odst. 3 případně § 45 odst. 2 správního řádu. Nebyli též vyslechnuti v rozkladech avizovaní svědci. Žalobci nebylo do 30 dnů sděleno, zda žalovaný řízení zahájil ohledně nečinnosti, nebo nikoliv podle § 42 správního řádu, přestože je to jeho povinnost,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nebylo učiněno opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 1, odst. 6 správního řádu, přestože žalobce tuto povinnost několikrát urgoval a týkalo se všech rozhodnutí.

6. Ve **třetím žalobním bodu** žalobce namítal, že žalovaný nezná stav věci, nezná důvody obnovy řízení a tvrdí, že žalobce odmítl poskytnout důvody obnovy řízení. V takovém případě zákon neumožňuje žádosti vyhovět ani ji zamítnout, ale ukládá zcela jednoznačně postup podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, tj. řízení zastavit. Žalovaný tak rozhodoval pouze smyšlenými domněnkami a spekulacemi. Spisový materiál neobsahuje žádnou zdravotní dokumentaci, skutečnosti a důkazy jako důvody obnovy řízení podle § 100 správního řádu, které avizuje žalobce. Nebylo tak o čem rozhodovat a není co přezkoumat a posuzovat.
7. Ve **čtvrtém žalobním bodu** žalobce namítal, že není pravdou, že odmítl poskytnout důvody obnovy řízení. Žalobce se setrvale domáhá možnosti prokázání důkazního břemene podle § 37 odst. 4 správního řádu ústně do protokolu, žalovaný ale tento úkon odmítá provést. Neprovedení úkonu správním orgánem, ačkoliv byl povinen takový úkon provést, nelze klást za vinu účastníkovi.
8. V **pátém žalobním bodu** žalobce namítal, že ve snaze seznámit se s důkazními prostředky požádal o nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu dne 20. 11. 2017 a následně podal 15 urgencí. Doposud mu však nebylo umožněno nahlédnout do podstatné a stěžejní části spisu, do důkazních prostředků. Dne 27. 1. 2019 mu bylo umožněno nahlédnout pouze do části, kde jsou pouze jeho podání. Žalobce však požaduje nahlédnout a vyjádřit se především k důkazním prostředkům, na základě kterých shledal žalovaný nedůvodnými lékařské zprávy, stanoviska a nálezy, přičemž žalovaný popírá samotnou existenci takových důkazů a odepřením nahlédnout do důkazních prostředků účelově blokuje právo žalobce efektivně se bránit nezákonnému postupu.
9. V **šestém žalobním bodu** žalobce namítal, že mu bylo bezdůvodně v řízení o V. žádosti odepřeno právo podat rozklad proti rozhodnutí č. j. MPSV-2019/30191-513/1 ústně do protokolu podle § 37 odst. 4 správního řádu, přestože o to výslovně požádal. Tento úkon žalovaný účelově neprovedl a přesto o rozkladu rozhodl.
10. **Žalovaný** ve svém vyjádření navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
11. Upozornil, že nyní projednávaná věc je skutkově totožná s věcí, která již byla soudy řešena v minulosti (mimo jiné i Ústavním soudem). Žalobce se domáhá obnovy řízení o žádosti o obnovu řízení, přičemž takový postup je ze své podstaty vyloučen. K tomu žalovaný odkázal na konstatování Ústavního soudu v usnesení ze dne 9. 12. 2020, sp. zn. II. ÚS 2868/20, který ve věci ústavní stížnosti žalobce uvedl, že *„v předmětné věci totiž stěžovatel usiloval o obnovu řízení o obnově řízení..., přičemž takový postup je již z podstaty institutu obnovy řízení vyloučen. Obnova řízení totiž spočívá v tom, že se dodatečně objevily jisté skutečnosti, které ovšem existovaly v době původního řízení a rozhodnutí, avšak tehdy nebyly zohledněny... Pokud by však existovaly skutečnosti nezohledněné při rozhodování o obnově řízení, šlo by současně o skutečnosti nezohledněné v řízení o věci samé, a tedy by bylo na místě žádat o obnovu tohoto (původního) řízení. To ostatně stěžovatel několikrát bezúspěšně učinil.“* Je tak zjevné, že žalobce žádal něco, co je již z podstaty institutu obnovy řízení vyloučeno, tudíž jeho žádost ze dne 13. 2. 2019 byla zjevně právně nepřipustná. Napadená rozhodnutí tak netrpí vadami, které by vyvolávaly jejich nicotnost. Odůvodnění obou rozhodnutí obsahuje přesvědčivé odůvodnění a důvody, pro které bylo rozhodnuto. Skutečnost, že s nimi žalobce subjektivně nesouhlasí, nezakládá jejich nicotnost a nepřezkoumatelnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Žádost žalobce o obnovu řízení o obnově řízení byla zjevně právně nepřipustná, o čemž byl žalobce v odůvodnění řádně obeznámen, tudíž zastavení řízení bylo v souladu s právními předpisy. Rozklad proti tomuto rozhodnutí byl zamítnut, což žalovaný považuje za souladné se správním řádem.

12. Ze spisové dokumentace pak nevyplývá, že bylo žalobci bráněno podat rozklad proti usnesení ministryně ze dne 22. 1. 2021. Uvedené žalobce ani nekonkretizoval a zůstal pouze v rovině tvrzení. Nelze pak přehlédnout, že rozklad podán byl, když o něm bylo ministryní rozhodnuto napadeným rozhodnutím.
13. Žalovaný nebyl ani povinen vyzvat žalobce k předložení důkazů pro obnovu řízení, neboť jeho žádost z února 2019 byla zjevně právně nepřipustná, což vyplynulo přímo ze žádosti samotné. Nebylo tak nutné po žalobci požadovat předložení důvodů, pro které žádá obnovu řízení. Navíc se tyto důvody svou povahou týkaly již pravomocně skončených správních řízení ve věci obnovy řízení o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání a nikoli žádosti o obnovu řízení obnovy řízení. Ministryně v napadených rozhodnutích ani to, že by žalobce odmítl poskytnout důvody obnovy řízení, neuvedla.
14. K námitce o porušení § 36 odst. 3 správního řádu žalovaný uvedl, že se toto ustanovení vztahuje výlučně na rozhodnutí ve věci samé, nikoliv na pouhá procesní rozhodnutí, mezi která patří i rozhodnutí o zastavení řízení. Nebylo tak povinností žalovaného před vydáním usnesení ze dne 22. 1. 2021 poskytnout žalobci možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Pokud jde o napadené rozhodnutí, žalovaný podotkl, že materiálním předpokladem užití § 36 správního řádu je situace, kdy skutkový stav doznal změn, zejména byly oproti řízení v prvním stupni provedeny zásadní důkazy, případně opatřeny podklady, o nichž účastník neví. Takový předpoklad splněn nebyl.
15. K námitce žalobce, že mu nebylo umožněno nahlédnout do spisové dokumentace, žalovaný uvedl, že žalobce nepožadoval výslovně nahlédnout do spisové dokumentace řízení vedených pod sp. zn. MPSV-2021/29352 a MPSV-2021/30191. Přesto bylo žalobci vždy umožněno do spisové dokumentace nahlédnout. Za tímto účelem mu ostatně byl stanoven termín pro nahlížení například na den 16. 12. 2020, kdy se nedostavil. Do spisové dokumentace žalobce nahlédl dne 24. 9. 2019, přičemž mu bylo umožněno nahlédnout do veškeré spisové dokumentace, která se jej týká. Další nahlížení do spisové dokumentace proběhlo dne 27. 1. 2020.
16. K námitce, že v předchozích řízeních o žádostech o obnovu řízení měl postupovat podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, žalovaný uvedl, že dle § 45 odst. 1 správního řádu musí mít žádost náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 téhož zákona a musí z ní být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá. Žadatel rovněž musí označit jemu známé účastníky. Z podaných žádostí je zcela zřejmé, že žalobce žádal o obnovu řízení ukončeného rozhodnutím o odvolání ze dne 13. 3. 2015, č. j. 2015/9330-421/1. Tato skutečnost vyplývá již z toho, že žalobce uvedl, že žádá o obnovu řízení ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Dané podání bylo učiněno písemně, bylo z něj patrné, kdo jej činí, bylo řádně podepsáno a byl i řádně označen správní orgán, tj. žalovaný. V tomto směru tak byla podaná žádost formálně bezvadná a nebyl důvod pro postup dle § 45 odst. 2 správního řádu, v rámci kterého by žalovaný vyzval žalobce k odstranění vad žádosti. S ohledem na tuto skutečnost tak ani nevznikl zákonný důvod pro případné zastavení správního řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaný žalobce nevyzýval k doložení lékařských zpráv či jiných dokladů z důvodu vad žádosti, ale z důvodu zjišťování skutkového stavu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Tato skutečnost je v dané výzvě uvedena. Žalovaný rovněž žalobce vyrozuměl, že nebude-li požadované doloženo, bude rozhodováno na základě dokladů založených ve spisové dokumentaci. Žalovaný zdůraznil, že i v případě, že by skutečně pochybil a ve věci měl postupovat dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, tj. usnesením dané správní řízení zastavit, nemůže taková skutečnost zakládat nezákonnost rozhodnutí, neboť tím, že bylo ve věci rozhodováno meritorně, nedošlo nijak ke zkrácení práv žalobce, a to zvláště za situace, kdy žalovaný rozhodoval meritorně i o opakovaných žádostech na obnovu. Není tak možné mít za to, že by tím zakládal překážku věci rozhodnuté. Nadto by zastavení řízení prakticky vedlo ke stejnému výsledku, tj. neobnovení správního řízení o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání.

17. Je pak zjevné, že žádosti žalobce o obnovu řízení byly zamítnuty, neboť žalobce ani v jednom řízení nepředložil a neprokázal svá tvrzení o zdravotních důvodech, pro která by měla být obnova povolena, a to navzdory výzvě ze strany žalovaného. Žalobce vždy zůstal v rovině tvrzení. Pokud žalobce tvrdí, že „setrvale neodmítal“ předložit důvody pro obnovu, spisová dokumentace neobsahuje důkaz, který by mu dával za pravdu, což potvrzují i dřívější soudní rozhodnutí v jeho věci. Žalobce přitom byl ze strany žalovaného opakovaně informován, že dosud nepředložil žádné lékařské zprávy, na jejichž základě by mohlo dojít k požadované obnově řízení, a byl opakovaně upozorněn, že důvody, pro které bylo v jednotlivých správních rozhodnutích rozhodnuto, jsou uvedeny v odůvodnění daných rozhodnutí. Žalobce byl také ze strany žalovaného upozorněn dopisem ze dne 12. 2. 2021, že domněnka, že posouzení obsahu podání je úkonem správního řízení, o kterém je nutné sepsat záznam či protokol, je mylná a založena na jeho nesprávném výkladu správního řádu.
18. Pokud jde o námitky týkající se dalších správních řízení o žádostech na obnovu řízení, má žalovaný za to, že tyto nijak nesouvisí s nyní projednávanou věcí. Žalovaný nepopírá, že v řízeních došlo k překročení lhůty v § 71 správního řádu, jedná se ale o lhůtu pořádkovou. Samotné nedodržení této lhůty nemůže být důvodem pro zrušení správního rozhodnutí soudem.
19. V rámci **žaloby na ochranu před nezákonným zásahem** žalobce uvedl následující:
20. Nezákonný zásah žalobce spatřoval předně v tom, že mu nebylo umožněno před vydáním správních rozhodnutí nahlédnout do důkazních prostředků a vyjádřit se k nim podle § 36 odst. 3 správního řádu. Jedná se o rozhodnutí ze dne 10. 1. 2019, č. j. MPSV-2017/208228-421/2, ze dne 5. 3. 2018, č.j. MPSV-2018/66072-513/1, ze dne 22. 1. 2021, č. j. MPSV-2019/30191-513/1, a ze dne 23. 4. 2021, č. j. MPSV-2021/29352-513/2. Žalobce proto před vydáním každého rozhodnutí vznesl námitku podle § 82 odst. 4 správního řádu, ale ani poté mu nebylo vyhověno. Žalobce se následně domáhal svého práva žádostí podle § 38 správního řádu, které rovněž nebylo vyhověno.
21. Žalobce se opakovaně domáhal možnosti prokázání důkazního břemene, předložení důvodů obnovy řízení podle § 37 odst. 4 správního řádu ústně do protokolu, což žalovaný neprovedl.
22. Možnosti prokázání důkazního břemene se domáhal také podle § 55 správního řádu a domáhal se uvedení avizovaných svědků uvedením konkrétních osob podle § 37 odst. 4 správního řádu osobně ústně do protokolu s tím, že žalovaný při tomto úkonu poučí účastníka o způsobu provádění výtěžení svědků. Žalovaný však tento úkon neprovedl.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

23. Žalobce se dále domáhal, aby jeho zdravotní dokumentace, důvody obnovy řízení, byly posouzeny odborníkem, znalcem z oboru medicíny podle § 56 správního řádu. Žalovaný úkon posouzení zdravotní dokumentace znalcem neprovedl.
24. Nezákonný zásah žalovaný dále spatřoval v tom, že rozhodnutí č. j. MPSV-2017/208228-421/2 bylo vydáno po 170 dnech od zahájení řízení, rozhodnutí č. j. MPSV-2018/66072-513/1 bylo vydáno po 250 dnech od podání rozkladu, rozhodnutí č. j. MPSV-2019/30191-513/1 bylo vydáno po 720 dnech od zahájení řízení, a rozhodnutí č. j. MPSV-2021/29352-513/2 bylo vydáno po 68 dnech od podání rozkladu. Žalobce se proti uvedené nečinnosti domáhal před každým rozhodnutím opatření proti nečinnosti, vydání usnesení podle § 80 odst. 6 a sdělení podle § 42 správního řádu, ale žalovaný své povinnosti vyplývající ze zákona přešel taktikou promlčení se až k pravomocnému rozhodnutí.
25. Žalovaný v rozhodnutích zamítl oprávněnost důvodů obnovy řízení uvedené v žádostech v řízení o V. žádosti o obnovu řízení, aniž by zdůvodnil takový postup, přičemž ve spise, který byl předložen se žádné důkazní prostředky a žádné důvody obnovy řízení nenacházejí. Je tedy absurdní a proti logickému chápání, že se žalovaný cítí být oprávněn rozhodovat o něčem, co ve správním spise neexistuje a o čem nemá povědomí. Spis neobsahuje ani přílohu podle § 17 správního řádu. Žalobci tak není známo, jaké důvody obnovy vlastně byly posouzeny a zamítnuty.
26. Žalobce se dále opakovaně dožadoval možnosti podání rozkladu proti rozhodnutí ze dne 22. 1. 2021, č. j. MPSV- 2019/30191-513/1, a to osobně ústně do protokolu. Žalovaný tento opravný prostředek žalobci neumožnil využít a přesto rozhodl o blíže nespecifikovaném rozkladu.
27. Žalovaný neprovedení uvedených úkonů nepřezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu. V rozhodnutí ve druhém stupni pouze sdělil, že je vše v souladu se zákonem.
28. **Žalovaný** ve svém vyjádření navrhl žalobu na ochranu před nezákonným zásahem jako nedůvodnou zamítnout.
29. Uvedl, že má za to, že žalobce podal žalobu ve vztahu k několika údajným zásahům opožděně, což vyplývá i ze samotné žaloby, kde namítá skutečnosti, které se udály před rokem 2022. Sám žalobce uvádí, že se o skutečnostech dozvěděl v průběhu správního řízení. K tomu lze uvést, že u žalovaného byla vedena řada správních řízení na základě žádostí žalobce, nejprve o obnově řízení ve věci jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, následně o žádosti o obnovu řízení o obnově řízení. Poslední ze žalobcem zmiňovaných a napadených rozhodnutí je ze dne 23. 4. 2021, které nabylo právní moci 14. 5. 2021. Žalovaný má za to, že jestliže se žalobce o údajném zásahu dozvěděl v průběhu správních řízení, je žaloba opožděná.
30. Dále žalovaný poukázal na to, že žalobce opakovaně rozšiřuje jím podané žaloby, kdy argumentace je totožná a opřena zejména o údajný nedostatek spisové dokumentace. Žalobce pak ve své žalobě uplatňuje námitky vůči rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-2017/208228-421/2, a rozhodnutí ministryně ze dne 10. 1. 2019, která již neúspěšně napadl správní žalobou. Současná žaloba je tak dokladem toho, že si žalobce představuje, že může podávat libovolné návrhy, které se částečně překrývají, a pokud s jedním neuspěje, je jeho právem domoci se meritorního rozhodnutí o něm ve druhém nebo třetím řízení. Žalovaný odkázal na názor Nejvyššího správního soudu vyjádřený v rozsudku ze dne 4. 12. 2019 v tom smyslu, že žalobce na jednu stranu nebrojil důsledně (tj. prostřednictvím žaloby ke

správnímu soudu) proti svému vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání ani proti zamítnutí své první žádosti o obnovu tohoto řízení založené na údajných nových zjištěních týkajících se jeho zdravotního stavu, na druhou stranu se však odmítá s výsledky těchto řízení smířit a brojí proti nim dalšími opakovanými návrhy na obnovu řízení, v nichž však neuplatnil žádné nové skutečnosti ani nepředložil žádné nové důkazy. Následně, s ohledem na uplynutí lhůt pro obnovu řízení, se žalobce snaží zvrátit výsledek správních řízení a soudních řízení o žalobách proti rozhodnutí žalovaného žalobami nejprve na ochranu před nečinností, nyní na ochranu před nezákonným zásahem, přičemž jeho argumentace je obdobná. Mnohé z námitek, které žalobce uplatňuje, pak již byly správními soudy vyvráceny v řízení o údajné nečinnosti žalovaného. V nyní projednávané věci žalobce namítá, že žádá toliko konstatování, že napadená rozhodnutí jsou nezákonným zásahem do práv (ačkoli následně žádá třeba o prohlášení nezákonnosti několika vybraných rozhodnutí žalovaného), a uvádí, že žalovaný nebyl o nich oprávněn rozhodovat, neboť nezná stav věci a neobstaral si důvody obnovy řízení. Žalovaný tak má za to, že se žalobce opět snaží zvrátit dopady již vydaných rozhodnutí žalovaného a správních soudů. Žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu je současně ve vztahu k žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a k žalobě proti rozhodnutí správního orgánu právním prostředkem subsidiárním.

31. Pokud o dříve podané žádosti žalobce nebylo doposud rozhodnuto, žalovaný je dle obsahu posoudil jako vyjádření v již probíhajícím správním řízení, neboť obsah žádosti byl obdobný. Totéž platí pro údajné stížnosti žalobce, na které bylo buď reagováno dopisem či byly posouzeny jako vyjádření v probíhajícím řízení.
32. Pokud jde o návrhy na rozhodnutí soudu a návrhy na dokazování, žalovaný odkázal na konstatování Městského soudu v Praze v usnesení ze dne 11. 3. 2022, sp. zn. 11 A 114/2021, že obecně a nekonkrétně označenými návrhy žalobce soud nemůže provádět dokazování a nemůže proto na jejich základě rozhodnout.
33. Požadavky žalobce v žalobě jsou pak v rozporu s procesním předpisem (soudním řádem správním), protože požaduje něco jiného než určení, zda se jedná o nezákonný zásah.
34. Žalovaný nesouhlasil s tím, že by žalobci neumožnil podat rozklad proti usnesení ze dne 22. 1. 2021, č. j. MPSV-2019/30191-513/1, ústně do protokolu. Z podané žaloby navíc není zřejmé, kdy se měl tento pokus uskutečnit. Pokud by se žalobce dostavil k žalovanému a projevil vůli učinit podání ústně do protokolu, bylo by mu to umožněno, jak ostatně vyplývá z řady protokolů, které byly se žalobcem sepsány. Nadto ze spisové dokumentace žalovaného je zjevné, že žalobce podával rozklady prostřednictvím poštovních služeb či e-mailem s následným potvrzením. Proti zmíněnému usnesení byl nadto rozklad podán a bylo o něm rozhodnuto napadeným rozhodnutím.
35. Žalovaný nesouhlasil ani s tím, že by dne 23. 2. 2022 bylo žalobci odepřeno právo nahlédnout do spisu. Uvedl, že z protokolu č. j. MPSV-2022/36164-421 naopak vyplývá, že byla žalobci předložena spisová dokumentace, bylo mu umožněno do ní nahlédnout a žalobce si pořídil fotodokumentaci dvou dokladů. Následně žalovaný zaslal žalobci dopis ze dne 25. 2. 2022, kterým reagoval na sdělení, která byla do protokolu učiněna. Žalobce se dále dostavil k nahlížení do spisu dne 11. 3. 2022 a dne 6. 5. 2022.
36. K žalobcem namítané skutečnosti, že si žalovaný sám udělal úsudek o konkrétních zdravotních důvodech, které žalobce uvedl jako důvody pro obnovu, žalovaný uvedl, že je zjevné, že žádosti o obnovu řízení byly zamítnuty, neboť žalobce ani v jednom řízení o

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jeho žádostech na obnovu řízení nepředložil a neprokázal svá tvrzení o zdravotních důvodech, pro která by měla být obnova povolena, a to navzdory výzvě ze strany žalovaného. Žalobce setrvale odmítal předat dokumenty o svém zdravotním stavu a vždy zůstal v rovině tvrzení, což dokládá spisová dokumentace. Nelze tak žalobci ve správním spisu zatajovat něco, co nebylo žalovanému vůbec předloženo. Žalobce byl přitom ve výzvě ze dne 15. 12. 2017 upozorněn, že pokud nedoloží požadované podklady, budou pro posouzení celé věci rozhodné pouze informace uvedené v podané žádosti.

37. Žalobce se pak mýlí, má-li za to, že spisová dokumentace musí obsahovat listiny, které zachycují postup učinění si úsudku, resp. posouzení zdravotních důvodů. Žalobce byl ze strany žalovaného opakovaně informován, že dosud nepředložil žádné lékařské zprávy, na jejichž základě by mohlo dojít k požadované obnově řízení a byl opakovaně upozorněn, že důvody, pro které bylo v jednotlivých správních rozhodnutích rozhodnuto, jsou uvedeny v odůvodnění daných rozhodnutí. Žalobce byl také ze strany žalovaného upozorněn dopisem ze dne 12. 2. 2021, že domněnka, že posouzení obsahu podání je úkonem správního řízení, o kterém je nutné sepsat záznam či protokol, je mylná a založena na jeho nesprávném výkladu správního řádu. Údajnou absenci zmiňovaných dokumentů napadl žalobce též správní žalobou, kterou Městský soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 25. 8. 2021, č.j. 6 A 143/2020-56, zamítl. Protože žalobci nebylo znemožněno nahlédnutí do celé spisové dokumentace či jakékoli její části, nebylo nutné vydávat usnesení dle § 38 odst. 5 správního řádu. Subjektivní domněnka o neúplnosti spisové dokumentace na straně žalobce není důvodem pro vydání usnesení o odepření nahlížení do spisu.
38. Námitka neumožnění uplatnění práva podle § 36 správního řádu měla být dle žalovaného uplatněna v řízení o žalobě proti rozhodnutím, ve kterých mělo být údajně porušeno toto právo a nikoli prostřednictvím zásahové žaloby. K tomu žalovaný připojil shrnutí dřívějších soudních řízení žalobce, která se dotýkají vydaných rozhodnutí v jím napadaných řízeních.
39. K námitce nevydání rozhodnutí ve věci žalovaný uvedl, že už ze samotné námítky vyplývá, že se obtížně může posoudit jako nezákonný zásah. Pokud žalobce nesouhlasí s obsahem jím zmiňovaných správních rozhodnutí, mohl je napadnout příslušnou správní žalobou, což ostatně neúspěšně učinil.
40. Žalovaný nepřisvědčil ani námitce, že měl v předchozích řízeních o žádostech o obnovu řízení postupovat podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Uvedl, že dle § 45 odst. 1 správního řádu musí mít žádost náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 téhož zákona a musí znít být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá. Žadatel rovněž musí označit jemu známé účastníky. Z podaných žádostí žalobce je zcela zřejmé, že žádal o obnovu řízení ukončeného rozhodnutím o odvolání ze dne 13. 3. 2015, č. j. 2015/9330-421/1. Tato skutečnost vyplývá již z toho, že žalobce uvedl, že žádá o obnovu řízení ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Dané podání bylo učiněno písemně, bylo z něj patrné, kdo jej činí, bylo řádně podepsáno a byl i řádně označen správní orgán, tj. žalovaný. V tomto směru tak byla podaná žádost formálně bezvadná a nebyl důvod pro postup dle § 45 odst. 2 správního řádu, v rámci kterého by žalovaný vyzval žalobce k odstranění vad žádosti. Nevznikl tak zákonný důvod pro případné zastavení správního řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaný žalobce nevyzýval k doložení lékařských zpráv či jiných dokladů z důvodu vad žádosti, ale z důvodu zjišťování skutkového stavu tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu, jak je uvedeno v předmětné výzvě žalovaného. Žalovaný zdůraznil, že i v případě, že by skutečně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

pochybil a ve věci měl postupovat dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, tj. usnesením dané správní řízení zastavit, nemůže taková skutečnost zakládat nezákonnost rozhodnutí, tím spíše nezákonný zásah, neboť tím, že bylo ve věci rozhodováno meritorně, nijak nedošlo ke zkrácení práv žalobce, zvláště za situace, kdy žalovaný rozhodoval meritorně i o opakovaných žádostech na obnovu. Není tak možné mít za to, že by tím zakládal překážku věci rozhodnuté. Nadto by zastavení řízení prakticky vedlo ke stejnému výsledku, tj. neobnovení správního řízení o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání.

41. Žalobce reagoval **replikou** ze dne **28. 2. 2022**, kde ohledně tvrzeného nezákonného zásahu dále uvedl, že zásah je prováděn ze strany odvolacího orgánu, Ministerstva práce a sociálních věcí, a nadále trvá. Žalobce doplnil, že vedle již dříve uvedených nezákonných zásahů nadále trvá též nezákonný zásah spočívající v odepření nahlédnutí do důkazních prostředků dne 24. 1. 2022. V případě, že správní orgán bezdůvodně odepře nahlédnutí byť do jednoho jediného listu papíru, důkazu (který je navíc jediným a podstatným důkazním prostředkem), tak je povinen ze zákona takový postup zdůvodnit usnesením podle § 38 odst. 5 správního řádu, což se nestalo. Ze strany žalobce byla podána zcela explicitní žádost o nahlédnutí do spisu dne 24. 1. 2022, potvrzená písemně dne 28. 1. 2022, dále opakovaná žádost dne 14. 2. 2022, potvrzená písemně dne 21. 2. 2022. Uvedené žádosti podle § 38 správního řádu nejsou procesní povahy, byly podány po pravomocném rozhodnutí. Rozhodnutí podle § 38 odst. 5 správního řádu je tak rozhodnutím ve věci samé a lze se proti němu bránit žalobou na ochranu proti nečinnosti a následně se lze proti usnesení bránit žalobou na ochranu proti krácení práv. Dne 23. 2. 2022 byl pak proveden úkon nahlédnutí do spisu, při kterém bylo žalobci odepřeno nahlédnout do důkazů o odmítnutí poskytnout mu důkazy, do důvodů obnovy řízení o kterých bylo rozhodováno a do důkazních prostředků, na základě kterých byly důkazní prostředky uvedené v páté, šesté, sedmé a osmé žádosti o obnovu řízení zamítnuty.
42. Při jednání dne 8. 11. 2023, k němuž se žalobce nedostavil, pověřená zástupkyně žalovaného navrhla, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

43. Městský soud v tomto řízení rozhodoval o obou žalobách, tedy jak o žalobě podle ust. § 65 a násl. soudního řádu správního proti napadenému rozhodnutí žalovaného, tak o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu podle ust. § 82 soudního řádu správního, neboť podle tvrzení žalobce obě tyto žaloby souvisely s napadeným rozhodnutím ze dne 23. 4. 2021.
44. Nejprve se soud zabýval žalobou na ochranu před nezákonným zásahem.
45. Podle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
46. Podle ust. § 85 soudního řádu správního *žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

47. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný.*
48. Obsah žaloby na ochranu před nezákonným zásahem soud podrobně zrekapituloval v bodech 20 až 27 tohoto rozsudku, a konstatuje, že všechny tam vznesené výhrady či výtky vůči úkonům žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí se týkají jeho postupu při rozhodování o žádosti žalobce o obnovu řízení, v němž nebyla povolena obnova řízení, ve kterém byl žalobce vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání. Zásah tedy podle názoru žalobce spočívá v tom, že mu nebylo umožněno před vydáním správních rozhodnutí nahlédnout do důkazních prostředků a vyjádřit se k nim podle § 36 odst. 3 správního řádu, dále že se neúspěšně domáhal výsledku svědků podle § 55 správního řádu, resp. provedení důkazu znaleckým posudkem podle ust. § 56 správního řádu, že správní orgány nezákonně oddalovaly vydání rozhodnutí v jeho věci a že se opakovaně dožadoval možnosti podání rozkladu proti rozhodnutí žalovaného, a to osobně ústně do protokolu.
49. Městský soud dospěl k závěru, že všechny žalobcem takto specifikované úkony žalovaného jsou jednoznačně úkony, jež správní orgán provádí v rámci konkrétního správního řízení. Jsou tedy organickou součástí jeho procesní aktivity a jako takové mohou být předmětem soudního přezkumu na základě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu.
50. Tento závěr přímo vyplývá ze znění ust. § 65 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*
51. Je-li tedy podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, soud přezkoumává zákonnost nejen samotného rozhodnutí, ale též řízení, které jeho vydání předcházelo. Pokud by soud shledal, že ze strany správního orgánu došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, je to důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Za podmínek ust. § 76 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního přitom může soud takové rozhodnutí zrušit i bez jednání.
52. Soud tedy uzavřel své úvahy s tím, že náležitou obranou proti procesním vadám, jež by provázely rozhodování správního orgánu, je právě žaloba proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 a násl. soudního řádu správního.
53. Současně je zřejmé, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem má podle ust. § 85 soudního řádu správního povahu toliko subsidiární, a tedy ji lze uplatnit jen tehdy, neexistuje-li jiný právní prostředek. Jak je vyloženo výše, takový jiný právní prostředek existuje, a žaloba na ochranu před nezákonným zásahem tedy není přípustná. Soudu tak nezbylo, než ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního odmítnout.
54. Městský soud se dále zabýval žalobou proti napadenému rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2021.
55. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí podle § 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

56. Z obsahu správního spisu soud shledal tyto pro věc podstatné skutečnosti:
57. Žalobce podal den 13. 2. 2019 u žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí žádost o obnovu správního řízení o jeho páté žádosti o obnovu řízení ze dne 10. 10. 2017. Tímto podáním brojil proti tomu, jak byla vyřízena jeho žádost o obnovu řízení s tím, že v něm nebylo rozhodováno o jeho hmotných právech, že nebyl zjištěn stav věci, úřad neprovedl žádné dokazování. Ve věci nepřicházel v úvahu postup podle ust. § 51 odst. 3 správního řádu a pokud žalobce jako účastník neodstranil vady své žádosti a nedoložil skutečnosti a důkazy podstatné pro věc, jak tvrdil žalovaný, byl úřad povinen postupovat podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, tedy nemohl ani žádosti vyhovět, ani ji zamítnout.
58. O této žádosti žalobce ze dne 13. 2. 2019 rozhodla ministryně práce a sociálních věcí dne 22. 1. 2021 pod č. j. MPSV-2019/30191-513/1 tak, že podle ust. § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu řízení o žádosti zastavila, neboť tato žádost byla zjevně právně nepřipustná.
59. V odůvodnění svého rozhodnutí ministryně práce a sociálních věcí uvedla, že dne 10. 10. 2017 podal žalobce u Ministerstva práce a sociálních věcí žádost o obnovu řízení, jež byla zamítnuta; rozklad proti rozhodnutí o zamítnutí pak byl rovněž zamítnut. Ministryně práce a sociálních věcí dospěla k závěru, že v aktuálním případě žalobce žádá o obnovu řízení pravomocně skončeného řízení o obnově řízení, tedy jsou dotčena nikoliv jeho hmotná práva, ale pouze práva procesní, jmenovitě právo na podání žádosti o obnovu řízení. Taková žádost je však zjevně právně nepřipustná.
60. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 15. 2. 2021 rozklad, doplněný podáními ze dne 22. 2. 2021 a 22. 3. 2021.
61. O rozkladu rozhodla ministryně práce a sociálních věcí dne 23. 4. 2021 napadeným rozhodnutím tak, že jej zamítla. V odůvodnění uvedla, že žádost žalobce o obnovu řízení nesměruje do řízení, v němž by bylo rozhodováno v jeho věci, ale žádá o obnovu řízení, jehož předmětem byla sama obnova řízení. Podle ust. § 100 odst. 1 správního řádu předmětem řízení o obnově je řízení, ve kterém bylo rozhodováno o hmotných právech účastníka řízení. Žádá-li nyní žalobce o obnovu řízení o jeho předchozí žádosti o obnovu řízení, pak jsou dotčena jeho nikoliv hmotná práva, ale práva procesní. Na jeho hmotných právech se tedy nemůže nic změnit a žádost je právně nepřipustná.
62. Městský soud se s touto argumentací žalovaného, resp. ministryně práce a sociálních věcí zcela ztotožnil a v plné míře na ni odkazuje.
63. Pro posouzení věci byly dále podstatné závěry, které koncipoval Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 9. 12. 2020, sp. zn. II.ÚS 2868/20, jmenovitě v bodu [11] jeho odůvodnění. Ústavní soud tam uvedl:

„Nadto je zřejmé, že i kdyby Krajský soud v Praze přistoupil k projednání žaloby, stěžovatelova situace by zůstala nezměněna. V předmětné věci totiž stěžovatel usiloval o obnovu řízení o obnově řízení (respektive po Krajském soudu v Praze požadoval zrušení rozhodnutí nepovolujícího obnovu řízení o obnově řízení), přičemž takový postup je již z podstaty institutu obnovy řízení vyloučen. Obnova řízení totiž spočívá v tom, že se dodatečně objevily jisté skutečnosti, které ovšem existovaly v době původního řízení a rozhodnutí, avšak tehdy nebyly zohledněny (srov. komentář k § 100, zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, in Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D.: Správní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, 916 s.). Pokud by však existovaly skutečnosti nezohledněné při rozhodování o obnově řízení, šlo by současně o skutečnosti nezohledněné v řízení o věci samé, a tedy by bylo na

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

místě žádat o obnovu tohoto (původního) řízení. To ostatně stěžovatel několikrát bezúspěšně učinil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2019 č. j. 6 Ads 118/2019-40).“

64. Jelikož i ve věci nyní posuzované žalobce usiloval o obnovu řízení o obnově řízení, je i zde takový postup již z podstaty institutu obnovy řízení vyloučen. Žalovaný tedy nepochybil, jestliže další žalobcovu žádost o obnovu řízení, v němž se rozhodovalo o jeho předešlé žádosti o obnovu řízení, vyhodnotil jako právně nepřipustnou, a řízení o ní proto podle ust. § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastavil. Ministryně práce a sociálních věcí napadeným rozhodnutím pak správně rozklad proti prvostupňovému rozhodnutí zamítla.
65. Městský soud tedy konstatoval, že správní orgány neměly zákonný důvod, aby se žalobcovou žádostí ze dne 13. 2. 2019 zabývaly věcně, resp. aby o ní vůbec vedly řízení.
66. Za tohoto stavu věci jim pak ovšem nebylo možno vytýkat ani to, že ve věci nezjišťovaly skutkový stav, že neumožnily žalobci dokazovat, že mu neposkytly možnost seznámit se s podkladem pro rozhodnutí, že rozhodovaly na podkladě smyšlenek a spekulací, a že mu neumožnily uplatnit opravný prostředek. K tomu, aby si učinily závěr, že žádost o obnovu řízení je nepřipustná, nebylo nutno vést dokazování, neboť tato skutečnost byla zřejmá již ze samotné žádosti.
67. Tvrzení o vadách v procesním postupu správního orgánu by byly relevantní tehdy, pokud by se vztahovaly k řízení, v němž bylo rozhodováno ve věci samé. Jak je však vyloženo shora, řízení o žádosti žalobce o obnovu bylo zastaveno podle ust. § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu pro právní nepřipustnost žádosti. Jelikož taková situace nenastala, jsou námitky proti procesnímu postupu žalovaného bezpodstatné a soud se jimi jednotlivě nezabýval, neboť se s podstatou napadeného rozhodnutí zcela míjejí.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

68. Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí není důvodná, a proto ji výrokem I.) tohoto rozsudku podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
69. Žalobu na ochranu před nezákonným zásahem shledal soudu nepřipustnou, a proto ji výrokem II.) podle § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního odmítl.
70. Pro úplnost soud uvádí, že o žalobách rozhodl při ústním jednání dne 8. 11. 2023 bez přítomnosti žalobce, neboť ten ač řádně předvolán, se k jednání nedostavil. Omluvu, resp. žádost o odročení jednání pak žalobce doručil soudu osobně až dne 9. 11. 2023, tedy den poté, co jednání proběhlo. Této žádosti tak soud již nemohl vyhovět.
71. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. listopadu 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.